

conforme al que disposa l'Estatut d'Autonomia, durarà fins al dia trenta-un de desembre de l'any dos mil u", sense que es preveja expressament la possibilitat que continue més enllà d'esta data.

Durant el present any, les representacions de l'Administració de l'Estat i de les institucions del País Basc han estat desenrotllant els treballs d'anàlisi i de valoració dels termes del nou Concert Econòmic aplicable a partir de l'u de gener de l'any dos mil dos. Estos treballs, que poden demorar-se més enllà dels terminis establits per a la tramitació i l'aprovació de la norma abans de l'u de gener de l'any dos mil dos, no han de posar sinó fi a un bon acord per a tots.

En estes circumstàncies, es considera adequat i oportú aprovar una norma amb rang de llei que propicie la continuïtat del Concert Econòmic i reforce la seguretat jurídica de tots els espanyols. Amb esta finalitat l'article únic d'esta llei establix la continuïtat de la vigència del Concert Econòmic acordat, i aprovat per la Llei 12/1981, de 13 de desembre, i el manté temporalment, durant l'any dos mil dos, en tots els termes, fins a la data en què l'Estat i el País Basc arriben a un acord d'aprovació d'un nou Concert Econòmic amb la Comunitat Autònoma del País Basc.

Article únic.

El Concert Econòmic amb la Comunitat Autònoma del País Basc aprovat per la Llei 12/1981, de 13 de maig, s'aplicarà en tots els termes durant l'any dos mil dos, fins a l'aprovació d'un nou Concert Econòmic amb la Comunitat Autònoma del País Basc.

Disposició final única.

Esta llei entrarà en vigor l'u de gener del dos mil dos.

Per tant,
Mane a tots els espanyols, particulars i autoritats, que complisquen esta llei i que la facen complir.

Madrid, 27 de desembre del 2001.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ MARÍA AZNAR LÓPEZ

24967 REIAL DECRET LLEI 16/2001, de 27 de desembre, de Mesures per a l'Establiment d'un Sistema de Jubilació Gradual i Flexible. («BOE» 313, de 31-12-2001.)

En l'Acord per a la Millora i el Desenrotllament del Sistema de Protecció Social, subscrit el 9 d'abril del 2001 pel Govern, la Confederació de Comissions Obreres, la Confederació Espanyola d'Organitzacions Empresariales i la Confederació Espanyola de la Xicoteta i Mitjana Empresa, van incloure un conjunt de mesures en relació amb la flexibilitat de l'edat de jubilació, a fi de dotar-la dels caràcters de graduació i progressivitat.

Amb esta finalitat, es va considerar convenient procedir a la modificació de la regulació de la pensió de jubilació, en el sentit que esta no impedira una presència social activa dels ciutadans, tenint en compte, al seu torn, que esta permanència repercutix en la pròpia autoestima del treballador, té efectes positius sobre el sistema de pensions i, de manera més general, presenta avantatges indubtables per al conjunt de la societat que, d'esta manera, pot aprofitar l'experiència i els coneixements dels treballadors de més edat.

Conseqüentment, amb l'objectiu d'aconseguir una major permanència en l'activitat, el Govern va quedar compromès per este acord a introduir les modificacions legals necessàries que possibilitaren l'adopció de les mesures següents.

En primer terme, la reforma de la regulació de la jubilació parcial, de manera que es possibilita la compatibilitat entre la percepció d'una pensió de jubilació i el desenrotllament d'activitats laborals des del moment en què es comence a percebre una pensió d'esta naturalesa a càrrec del sistema de la Seguretat Social.

En segon lloc, l'exoneració del pagament de cotitzacions socials per contingències comunes, excepte pel que fa a la incapacitat temporal, corresponents als treballadors de 65 anys o més, que acrediten 35 anys efectius de cotització i que decidisquen voluntàriament continuar o reiniciar la seua activitat laboral.

Com a derivació de les dos mesures, es va acordar també la necessitat d'introduir altres modificacions que inclouen: la possibilitat d'accedir a les pensions d'incapacitat permanent, encara que el treballador tinga 65 anys o més i reunisca les condicions d'accés a la pensió de jubilació, quan la causa originària de la incapacitat derive d'un accident de treball o d'una malaltia professional; la no-extinció del subsidi per desocupació per a majors de 52 anys pel mer fet que el beneficiari arribe a l'edat en què puga tindre dret a una pensió de jubilació en la modalitat contributiva; i l'establiment, a l'efecte de càlcul de la quantia de les prestacions, de determinats límits de creixement eventual de la base de cotització a partir dels 65 anys d'edat.

I en tercer i últim lloc, la introducció de previsions que possibiliten que el percentatge aplicable a la base reguladora de la pensió de jubilació puga superar el 100 per 100, respecte d'aquells treballadors que romanguen en activitat més enllà dels 65 anys d'edat i acrediten un mínim de 35 anys de cotització.

Junt amb l'objectiu assenyalat de propiciar una permanència en l'activitat del treballador, este acord també conté el propòsit de reformular les condicions d'accés a la jubilació anticipada, de manera que, d'una banda, es mantinga en la regulació actual l'accés a la jubilació, per aplicació de dret transitori, a partir dels 60 anys i que, per una altra, puguen accedir a la jubilació anticipada, a partir dels 61 anys, els treballadors afiliats a la Seguretat Social després de l'1 de gener del 1967, sempre que reunisquen determinats requisits, com ara un període mínim de cotització de 30 anys, involuntarietat en el cessament, inscripció com a desocupat per un termini de, com a mínim, sis mesos i inclusió en el camp d'aplicació de determinats règims del sistema de la Seguretat Social. En els dos supòsits enunciats, s'ha de procedir a equiparar els coeficients reductors aplicables per raó de l'anticipació de l'edat de jubilació.

Així mateix, en el supòsit d'extinció de contractes de treball derivats d'un expedient de regulació d'ocupació, promogut per empreses que no es troben sotmeses a un procediment concursal, es va acordar que haurà de portar aparellada l'obligació de pagar les quotes destinades a finançar un conveni especial amb la Tresoreria General i fins a l'edat de seixanta-cinc anys, el cost del qual anirà a càrrec dels empresaris i treballadors.

Finalment, com una manifestació més del foment de l'ocupació i per a incentivar el no-accés a la jubilació en edats anticipades, l'acord mateix assumix també l'establiment d'un nou règim de bonificacions o reduccions graduals, que poden arribar a aconseguir fins al 100 per 100 de l'aportació empresarial en la cotització a la Seguretat Social per contingències comunes.

En virtut d'això, amb l'objectiu de posar en pràctica els compromisos assumits pel Govern en el citat acord i amb la finalitat de permetre l'efectivitat immediata del conjunt de mesures necessàries per a este fi, respecte

a alguna de les quals l'acord mateix posava com a data d'efectes la de l'1 de gener del 2002, fent ús de l'autorització continguda en l'article 86 de la Constitució, a proposta del ministre de Treball i Assumptes Socials, i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres en la reunió del dia 27 de desembre del 2001,

DECRETE:

Article 1. *Jubilació flexible.*

S'afeg un paràgraf segon en l'apartat 1 de l'article 165 del Text Refós de la Llei General de la Seguretat Social, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 1/1994, de 20 de juny, en els termes següents:

«No obstant el que s'ha dit anteriorment, les persones que accedisquen a la jubilació podran compatibilitzar la percepció de la pensió amb un treball a temps parcial en els termes que s'establisquen reglamentàriament. Durant esta situació, es minorarà la percepció de la pensió en proporció inversa a la reducció aplicable a la jornada de treball del pensionista en relació a la d'un treballador a temps complet comparable.»

Article 2. *Jubilació parcial.*

S'introduïx un nou apartat 4 en l'article 166 del Text Refós de la Llei General de la Seguretat Social, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 1/1994, de 20 de juny, amb la redacció següent:

«4. El règim jurídic de la jubilació parcial a què es referixen els apartats anteriors serà el que s'establisca reglamentàriament.»

Article 3. *Extensió de la jubilació anticipada a treballadors que no tingueren la condició de mutualista laboral l'1 de gener del 1967.*

S'afeg un nou apartat 3 en l'article 161 del Text Refós de la Llei General de la Seguretat Social, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 1/1994, de 20 de juny, en els termes que s'indiquen i els actuals apartats 3, 4 i 5 passen a constituir els apartats 4, 5 i 6.

«3. Podran accedir a la jubilació anticipada, a partir dels 61 anys, els treballadors que reunisquen els requisits següents:

a) Trobar-se inscrits en les oficines d'ocupació, com a demandants d'ocupació, durant un termini de, com a mínim, 6 mesos immediatament anteriors a la data de la sollicitud de la jubilació.

b) Acreditar un període mínim de cotització efectiva de 30 anys, sense que, a estos efectes, es tinga en compte la part proporcional per pagues extraordinàries.

c) Que el cessament en el treball, com a conseqüència de l'extinció del contracte de treball, no s'haja produït per causa imputable a la lliure voluntat del treballador. A este efecte, s'entendrà per lliure voluntat del treballador la manifestació de voluntat inequívoca de qui, podent continuar la seua relació laboral i sense que hi haja cap raó objectiva que la impedisca, decidix posar-li fi.

En els casos d'accés a la jubilació anticipada a què es referix este apartat, la pensió serà objecte de reducció per mitjà de l'aplicació, per cada any o fracció d'any que, en el moment del fet causant,

li falte al treballador per a complir els 65 anys, dels coeficients següents:

Amb 30 anys de cotització acreditats: 8 %.

Entre 31 i 34 anys de cotització acreditats: 7,5 %.

Entre 35 i 37 anys de cotització acreditats: 7 %.

Entre 38 i 39 anys de cotització acreditats: 6,5 %.

Amb 40 anys o més de cotització acreditats: 6 %.»

Article 4. *Reducció dels coeficients reductors en els supòsits de jubilació anticipada.*

1. Es modifica el paràgraf segon de la norma segona de l'apartat primer de la disposició transitòria tercera del Text Refós de la Llei General de la Seguretat Social, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 1/1994, de 20 de juny, que queda redactat en els termes següents:

«En els supòsits de treballadors que, complint els requisits assenyalats en l'apartat anterior i acreditant més de 30 anys de cotització, solliciten la jubilació anticipada derivada del cessament en el treball com a conseqüència de l'extinció del contracte de treball en virtut d'una causa no imputable a la lliure voluntat del treballador, el percentatge de reducció de la quantia de la pensió a què es referix el paràgraf anterior serà, en funció dels anys de cotització acreditats, el següent:

Entre 31 i 34 anys acreditats de cotització: 7,5 %.

Entre 35 i 37 anys acreditats de cotització: 7 %.

Entre 38 i 39 anys acreditats de cotització: 6,5 %.

Amb 40 anys o més acreditats de cotització: 6 %.

A este efecte, s'entendrà per lliure voluntat del treballador, la manifestació de voluntat inequívoca de qui, podent continuar la seua relació laboral i sense que hi haja cap raó objectiva que la impedisca, decidisca posar-li fi.

2. En els supòsits d'accés a la jubilació anticipada en el Règim Especial de Treballadors del Mar, en els termes previstos en la disposició transitòria tercera del reglament general d'este règim especial, aprovat pel Decret 1867/1970, quan s'acrediten 38 anys o més de cotització, s'aplicaran els coeficients reductors de la pensió de jubilació, continguts en la norma segona de l'apartat primer de la disposició transitòria tercera de la Llei General de la Seguretat Social, en la redacció donada per este reial decret llei.

Article 5. *Subsidi per desocupació per a treballadors majors de 52 anys.*

Es dona una nova redacció a l'apartat 3 de l'article 216 del Text Refós de la Llei General de la Seguretat Social, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 1/1994, de 20 de juny, en els termes següents.

«3. En el supòsit previst en l'apartat 1.3 de l'article anterior, el subsidi s'estendrà, com a màxim, fins que el treballador arribe a l'edat ordinària que s'exigisca en cada cas per a causar dret a la pensió de jubilació».

Article 6. *Obligatorietat de finançar un conveni especial en determinats expedients de regulació d'ocupació.*

S'addiciona un nou apartat 15 a l'article 51 del Text Refós de la Llei de l'Estatut dels Treballadors, aprovat

pel Reial Decret Legislatiu 1/1995, de 24 de març, amb la redacció següent:

«15. Quan es tracte d'expedients de regulació d'ocupació d'empreses no sotmeses a procediment de concurs que incloguen treballadors amb 55 anys o més d'edat que no tingueren la condició de mutualistes des de l'1 de gener del 1967, es tindrà l'obligació de pagar les quotes destinades al finançament d'un conveni especial respecte dels treballadors anteriorment assenyalats en els termes previstos en la Llei General de la Seguretat Social.»

Article 7. Règim jurídic del conveni especial a subscriure en determinats expedients de regulació d'ocupació.

S'afeg una disposició addicional nova, la trenta-una, al Text Refós de la Llei General de la Seguretat Social, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 1/1994, de 20 de juny, amb el text següent:

«Disposició addicional trenta-una. *Règim jurídic del conveni especial a subscriure en determinats expedients de regulació d'ocupació.*

1. En el conveni especial a què es referix l'apartat 15 de l'article 51 del Text Refós de la Llei de l'Estatut dels Treballadors, les cotitzacions inclouran el període comprés entre la data en què es produïska el cessament en el treball o, si és el cas, en què cesse l'obligació de cotitzar per extinció de la prestació per desocupació contributiva, i la data en què el treballador complisca els 65 anys, en els termes establits en els apartats següents.

2. A este efecte, les quotes es determinaran aplicant a la mitjana de les bases de cotització del treballador en els últims sis mesos d'ocupació cotitzada el tipus de cotització previst en la normativa reguladora del conveni especial. De la quantitat resultant, se'n deduirà la cotització, a càrrec de l'Institut Nacional d'Ocupació, que correspon al període en què el treballador pugui tindre dret a la percepció del subsidi de desocupació, calculant-la segons la base i el tipus aplicable en la data de subscripció del conveni especial.

Fins a la data de compliment per part del treballador de l'edat de 61 anys, les cotitzacions seran a càrrec de l'empresari i s'ingressaran en la Tresoreria General de la Seguretat Social, bé d'una sola vegada, dins del mes següent al de la notificació per part d'este servici comú de la quantitat a ingressar, bé de manera fraccionada garantint l'import pendent per mitjà d'un aval solidari, o a través de la substitució de l'empresari en el compliment de l'obligació per part d'una entitat financera o asseguradora, amb el consentiment previ de la Tresoreria General de la Seguretat Social, en els termes que establisca el Ministeri de Treball i Assumptes Socials.

A partir del compliment per part del treballador de l'edat de 61 anys, les aportacions al conveni especial seran obligatòries i a càrrec exclusiu d'este i hauran de ser ingressades, en els termes previstos en la normativa reguladora del conveni especial, fins al compliment de l'edat de 65 anys o fins a la data en què, si és el cas, accedisca a la pensió de jubilació anticipada.

3. En els supòsits de mort del treballador, de reconeixement d'una pensió d'incapacitat permanent o de realització d'activitats en virtut de les quals s'efectuen cotitzacions al sistema de la Seguretat Social, es reintegraran a l'empresari, amb la

regularització anual prèvia i en els termes que s'establisquen reglamentàriament, les quotes que, si és el cas, s'hagueren ingressat pel conveni especial corresponents al període posterior a la data en què tinguera lloc la mort o el reconeixement de la pensió, així com les coincidents per la realització de les activitats citades abans fins a la quantia de les quotes corresponents a estes últimes.

4. En allò que no preveuen les normes precedents, este conveni especial es regirà pel que disposen les normes reglamentàries sobre el conveni especial en el sistema de la Seguretat Social.»

Article 8. Possibilitat d'accés a la pensió d'incapacitat permanent derivada de contingències professionals quan s'hagen complit 65 anys d'edat.

Es modifica el paràgraf segon de l'apartat 1 de l'article 138 del Text Refós de la Llei General de la Seguretat Social, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 1/1994, de 20 de juny, que queda redactat en els termes següents:

«No es reconeixerà el dret a les prestacions d'incapacitat permanent, derivada de contingències comunes, quan el beneficiari, en la data del fet causant, tinga l'edat prevista en l'apartat 1.a) de l'article 161 d'esta llei i reunisca els requisits per a accedir a la pensió de jubilació en el sistema de la Seguretat Social.»

Article 9. Quantia de la pensió d'incapacitat permanent derivada de contingències comunes respecte dels que no reunisquen els requisits per a accedir a la pensió de jubilació.

S'inclou un nou apartat 5 en l'article 139 del Text Refós de la Llei General de la Seguretat Social, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 1/1994, de 20 de juny, en els termes que s'indiquen i l'actual apartat 5 passa a constituir l'apartat 6.

«5. En els casos en què el treballador, amb 65 anys o més, accedisca a la pensió d'incapacitat permanent, derivada de contingències comunes, per no ser-li aplicable el que establix el paràgraf segon, apartat 1, de l'article 138, la quantia de la pensió d'incapacitat permanent serà equivalent al resultat d'aplicar a la base reguladora corresponent el percentatge que corresponga al període mínim de cotització que estiga establert, en cada moment, per a l'accés a la pensió de jubilació.»

Article 10. Quantia de la pensió per a treballadors de 65 anys o més.

Es modifica l'article 163 del Text Refós de la Llei General de la Seguretat Social, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 1/1994, de 20 de juny, en els termes següents:

«Article 163. *Quantia de la pensió.*

1. La quantia de la pensió de jubilació, en la modalitat contributiva, es determinarà aplicant a la base reguladora, calculada d'acord amb el que disposa l'article precedent, els percentatges següents:

Pels primers quinze anys cotitzats: el 50 per 100.

Per cada any addicional de cotització, comprés entre el setze i el vint-i-cinc, ambdós inclosos: el 3 per 100.

Per cada any addicional de cotització, a partir del vint-i-sis: el 2 per 100, sense que el percentatge aplicable a la base reguladora supere el 100 per

100, excepte en el supòsit a què es referix l'apartat següent.

2. Quan s'accedisca a la pensió de jubilació a una edat superior als 65 anys, el percentatge aplicable a la base reguladora respectiva serà el resultat de sumar al 100 per 100, un 2 per 100 addicional per cada any complet que, en la data del fet causant de la pensió, s'haja cotitzat des del compliment dels 65 anys, sempre que en este moment l'interessat tinguera acreditats 35 anys de cotització. En qualsevol altre cas, el percentatge addicional indicat s'aplicarà, quan s'hagen complit els 65 anys, des de la data en què s'haja acreditat este període de cotització.»

Article 11. Exoneració de quotes de la Seguretat Social respecte dels treballadors per compte d'altri amb 65 anys o més.

1. S'afeg un nou article 112 bis en el Text Refós de la Llei General de la Seguretat Social, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 1/1994, de 20 de juny, en els termes següents:

«Article 112. Bis. *Cotització amb 65 anys o més.*

1. Els empresaris i els treballadors quedaran exempts de cotitzar a la Seguretat Social per contingències comunes, excepte per incapacitat temporal derivada d'estes, respecte d'aquells treballadors per compte d'altri o assimilats amb contractes de treball de caràcter indefinit, en els quals concorreguen les circumstàncies de tindre complits 65 anys o més d'edat i acreditar 35 anys o més de cotització efectiva a la Seguretat Social, sense que es computen a este efecte les parts proporcionals de pagues extraordinàries.

2. Si en el moment de complir 65 anys d'edat el treballador no tinguera cotitzats 35 anys, l'exempció a què es referix l'apartat anterior serà aplicable a partir de la data en què s'acrediten els 35 anys de cotització efectiva.

3. Les exempcions establides en este article no s'aplicaran a les aportacions relatives a treballadors i assimilats que presten els seus servicis en les administracions públiques o en els organismes públics regulats en el Títol III de la Llei 6/1997, de 14 d'abril, d'Organització i Funcionament de l'Administració General de l'Estat.»

2. Es modifica el títol i s'addiciona un apartat 3 a la disposició addicional vint-i-una del Text Refós de la Llei General de la Seguretat Social, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 1/1994, de 20 de juny, en els termes següents:

«Disposició addicional vint-i-una. *Cotització i recaptació de les aportacions al Fons de Garantia Salarial i per a la formació professional. Exempció en les aportacions de recaptació conjunta amb les quotes de la Seguretat Social.*

3. L'exoneració de la cotització prevista en l'article 112.bis d'esta llei comprendrà també les aportacions per desocupació, Fons de Garantia Salarial i formació professional».

Article 12. Càlcul de la base reguladora en supòsits d'exoneració de quotes de Seguretat Social per als treballadors amb 65 anys o més.

S'afeg un nou apartat 6 en l'article 162 del Text Refós de la Llei General de la Seguretat Social, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 1/1994, de 20 de juny, en els termes següents:

«6. Pels períodes d'activitat en què no s'hagen efectuat cotitzacions per contingències comunes, en els termes previstos en l'article 112.bis, a l'efecte de determinar la base reguladora de les prestacions excloses de cotització, les bases de cotització corresponents a les mensualitats de cada exercici econòmic, exemptes de cotització, no podran ser superiors al resultat d'incrementar la mitjana de les bases de cotització de l'any natural immediatament anterior en el percentatge de variació mitjana coneguda del IPC en l'últim any indicat.»

Article 13. Exoneració de quotes de la Seguretat Social respecte dels treballadors per compte propi amb 65 anys o més.

S'afeg una disposició addicional nova, la trenta-dos, al Text Refós de la Llei General de la Seguretat Social, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 1/1994, de 20 de juny, amb el text següent:

«Disposició addicional trenta-dos. *Exoneració de quotes respecte dels treballadors per compte propi amb 65 anys o més.*

1. Els treballadors inclosos en el camp d'aplicació del Règim Especial de Treballadors per Compte Propi o Autònoms quedaran exempts de cotitzar a la Seguretat Social, excepte per incapacitat temporal, en el supòsit de tindre complits 65 anys o més d'edat i acreditar 35 anys o més de cotització efectiva a la Seguretat Social, sense que es computen a este efecte les parts proporcionals de pagues extraordinàries. Si en el moment de complir 65 anys d'edat el treballador no reunira els requisits exigits, esta exempció s'aplicarà a partir de la data en què s'acrediten estos.

2. Pels períodes d'activitat en què el treballador no haja efectuat cotitzacions, en els termes previstos en l'apartat anterior, a l'efecte de determinar la base reguladora de les prestacions excloses de cotització, les bases de cotització corresponents a les mensualitats de cada exercici econòmic, exemptes de cotització, seran equivalents al resultat d'incrementar la mitjana de les bases de cotització de l'any natural immediatament anterior en el percentatge de variació mitjana coneguda del IPC en l'últim any indicat.»

Article 14. Bonificació de quotes de la Seguretat Social per als treballadors amb 60 anys o més.

S'afeg un nou apartat 3 a la disposició addicional quarta de la Llei 24/2001, de 27 de desembre, de Mesures Fiscals, Administratives i de l'Orde Social, en els termes següents:

«Tres. 1. Els contractes de treball de caràcter indefinit, subscrits amb treballadors de 60 anys o més d'edat i amb una antiguitat en l'empresa de 5 anys o més, tindran dret a una bonificació del 50 per 100 de l'aportació empresarial en la cotització a la Seguretat Social per contingències comunes, excepte per incapacitat temporal derivada d'estes, sobre les quotes meritades a partir de l'1 de gener de l'any 2002, i esta bonificació s'incrementarà un 10 per 100 en cada exercici fins a aconseguir un màxim del 100 per 100.

2. Si en el moment de complir 60 anys d'edat el treballador no tinguera una antiguitat en l'empresa de 5 anys, la bonificació a què es referix l'apartat anterior s'aplicarà a partir de la data en què s'arribe a la citada antiguitat.

3. Les bonificacions en les cotitzacions previstes en els apartats anteriors seran compatibles amb

les bonificacions establides amb caràcter general en els programes de Foment de l'Ocupació i seran a càrrec de l'Institut Nacional d'Ocupació, sense que en cap cas la suma de les bonificacions aplicables pugui superar el 100 per 100, sense perjudi, si és el cas, del que disposa l'article 112 bis del Text Refós de la Llei General de la Seguretat Social.

4. Les bonificacions establides en este apartat no seran aplicables a les aportacions empresarials relatives a treballadors i assimilats que presten els seus servicis en les administracions públiques o en els organismes públics regulats en el Títol III de la Llei 6/1997, de 14 d'abril, d'Organització i Funcionament de l'Administració General de l'Estat.»

Disposició transitòria única. *Expedients de regulació d'ocupació iniciats abans de l'entrada en vigor d'este reial decret llei.*

Allò que preveu l'article 6 d'este reial decret llei només s'aplicarà en relació amb els expedients de regulació d'ocupació, el procediment dels quals s'inicia a partir de l'1 de gener del 2002.

Disposició final primera. *Aplicació a règims especials.*

1. S'inclou un nou apartat 3 en la disposició addicional octava del Text Refós de la Llei General de la Seguretat Social, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 1/1994, de 20 de juny, amb la redacció següent:

«3. Allò que preveu l'apartat 3 de l'article 161 s'aplicarà als treballadors per compte d'altri inclosos en els règims especials de la Mineria del Carbó i de Treballadors del Mar.»

2. L'actual apartat 3 de la disposició addicional octava de la Llei General de la Seguretat Social passa a constituir l'apartat 4 amb la redacció següent:

«4. Allò que preveuen els articles 112 bis, 134, 135, 162.6 i 166 s'aplicarà, si és el cas, als treballadors per compte d'altri dels règims especials. Així mateix, el que disposen els articles 134, 135 i 166 s'aplicarà als treballadors per compte propi inclosos en els règims especials de Treballadors del Mar, Agrari i de Treballadors Autònoms, en els termes i en les condicions que s'establisquen reglamentàriament.»

3. Queda derogat l'actual apartat 4 de la disposició addicional octava de la Llei General de la Seguretat Social.

Disposició final segona. *Disposicions d'aplicació i de desplegament.*

S'autoritza el Govern per a dictar les disposicions que siguin necessàries per a l'aplicació i el desplegament d'este reial decret llei.

Disposició final tercera. *Entrada en vigor.*

Este reial decret llei entrarà en vigor l'1 de gener del 2002.

Madrid, 27 de desembre del 2001.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ MARÍA AZNAR LÓPEZ

18 *LLEI 26/2001, de 27 de desembre, per la qual s'estableix el sistema d'infraccions i sancions en matèria d'encefalopaties espongiformes transmissibles. («BOE» 2, de 2-1-2002.)*

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els que vegem i entenguen esta llei.
Sapieu: Que les Corts Generals han aprovat la llei següent i jo la sancione.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

En el marc de la crisi generada en tot el territori comunitari com a conseqüència de l'aparició de diversos casos d'encefalopaties espongiformes transmissibles, ha sigut necessari adoptar un conjunt de mesures normatives i executives, tant en l'àmbit de la Unió Europea com dels diferents estats membres, que han generat, en la pràctica, un elenc d'obligacions el compliment de les quals resulta imprescindible per al control d'esta malaltia.

Atesa la repercussió que les encefalopaties espongiformes transmissibles poden tindre en la cabanya ramadera dels estats membres i, eventualment, en la salut dels consumidors, es convertix en un objectiu primordial de les administracions públiques competents disposar dels mecanismes adequats que permeten garantir la sanitat animal i, sobretot, la salut de les persones a través de les mesures que asseguruen que la malaltia no passa a la cadena alimentària.

En este context, les principals obligacions deriven del que disposa el Reial Decret 1911/2000, de 24 de novembre, pel qual es regula la destrucció dels materials especificats de risc en relació amb les encefalopaties espongiformes transmissibles, i el Reial Decret 3454/2000, de 22 de desembre, pel qual s'estableix i es regula el Programa integral coordinat de vigilància i control de les encefalopaties espongiformes transmissibles dels animals, ja que les dos normes constitueixen el nucli principal de totes les disposicions aprovades fins al moment sobre esta matèria. No obstant això, no ha d'obviar-se la transcendència especial que adquirixen altres disposicions d'àmbit més genèric per a evitar la comissió de frau i controlar la malaltia. Este és el cas de la normativa aplicable en matèria d'identificació d'animals, que permet a les autoritats competents controlar el moviment dels animals i la traçabilitat de les carns destinades al consum.

El compliment de totes i cada una de les obligacions contingudes en estes normes constitueix un element indispensable per a garantir el control de la malaltia i la protecció dels animals i de les persones. Esta garantia necessita el suport d'un sistema d'infraccions i de sancions homogeni i específic que, partint d'una tipificació concreta i adaptada a l'àmbit d'aplicació de què es tracta, permeti aplicar sancions adequades a la realitat actual i que complisquen amb la finalitat pròpia de qualsevol règim sancionador.

En efecte, tenint en compte que les conseqüències derivades de les encefalopaties espongiformes transmissibles afecten tant l'àmbit de la sanitat animal com el de la salut pública, així com l'àmbit de la protecció dels consumidors i del medi ambient, l'elenc de normativa sancionadora aplicable és ampli i genèric.

Així, el règim d'infraccions i de sancions vigents per a garantir la protecció dels consumidors i la salut de les persones és el que conté la Llei 26/1984, de 19 de juliol, per a la Defensa dels Consumidors i Usuaris, el Reial Decret 1945/1983, de 22 de juny, pel qual